

Bruxelles, den 9. november 2017
(OR. en)

14148/17

ECOFIN 925
ENV 908
CLIMA 299
FIN 708

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
dato:	7. november 2017
til:	delegationerne

Vedr.:	Klimafinansiering
	- Rådets konklusioner om klimafinansiering (den 7. november 2017)

Vedlagt følger til delegationerne Rådets konklusioner om klimafinansiering, som Økofinrådet vedtog på 3572. samling den 7. november 2017 i Bruxelles.

Økofinrådets konklusioner om klimafinansiering**Konsolideret udgave efter Økofinrådets samling den 7. november 2017**

Rådet:

1. BEKRÆFTER PÅ NY EU's og dets medlemsstaters stærke støtte til rettidig gennemførelse af Parisaftalen sammen med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling; GENTAGER, at det er vigtigt at gøre hurtige og ambitiøse fremskridt med Parisaftalens omstillingsmål for at bringe finansieringsstrømmene i overensstemmelse med en tilgang hen imod lave drivhusgasemissioner og en klimarobust udvikling, og at det er vigtigt at skride til handling, både individuelt og kollektivt, for at fuldføre denne globale reaktion på truslen fra klimaændringer; UNDERSTREGER vigtigheden af, at dette mål afspejles i evalueringen af fremskridtene hen imod de langsigtede mål i Parisaftalen, herunder gennem den globale statusopgørelse, og ERKLÆRER, at der er behov for at udvikle metoder og måder til yderligere at kvantificere de kollektive fremskridt hen imod gennemførelsen af artikel 2.1c i Parisaftalen;
2. FREMHÆVER betydningen af at øge tilgængeligheden af kapital til grønne og bæredygtige investeringer og UDTRYKKER i denne forbindelse TILFREDHED MED den seneste udvikling på internationalt, regionalt og nationalt plan for at forbedre det finansielle systems evne til at mobilisere finansiering til klimarobust lavemissionsudvikling og styre de respektive finansielle risici på passende vis, herunder arbejdet i G20's studiegruppe vedrørende miljørigtig finansiering, FSB's taskforce om klimarelaterede finansielle oplysninger, Ekspertgruppen på Højt Niveau vedrørende Bæredygtig Finansiering og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling; UNDERSTREGER, at CO₂-prissætning er et nøgleelement i et gunstigt miljø med henblik på at flytte investeringer i retning af grønne og bæredygtige produktionsteknologier og med henblik på at fremme innovative løsninger; STØTTER i denne forbindelse CO₂-prissætningsinitiativer og initiativer, der fremmer udfasning af miljømæssig og økonomisk skadelig statsstøtte, blandt andet fortsat udfasning af finansiering til emissionsintensive projekter;

3. ANERKENDER, at det kollektive mål om at mobilisere 100 mia. USD om året senest i 2020 stadig er et vigtigt bidrag til at fremme den omstilling, der er omhandlet i Parisaftalen; BEKRÆFTER PÅ NY EU's og dets medlemsstaters tilsagn om fortsat at øge mobiliseringen af international klimafinansiering som led i de udviklede landes kollektive mål om i fællesskab at mobilisere 100 mia. USD om året senest i 2020 og frem til 2025 til modvirkning og tilpasning fra mange forskellige kilder, instrumenter og kanaler; GENTAGER, at offentlig klimafinansiering fortsat vil spille en væsentlig rolle; FREMHÆVER, at EU og dets medlemsstater er de største ydere af offentlig klimafinansiering, og understreger behovet for fremtidig deltagelse af en bredere kreds af bidragsydere; OPFORDRER INDTRÆNGENDE andre parter, der er udviklede lande, til at opfylde deres tilsagn og mobilisere privat finansiering med henblik på dette kollektive mål; UNDERSTREGER, hvor vigtigt det er med et resultatorienteret perspektiv på klimafinansiering, der sikrer den størst mulige virkning af ydede og mobiliserede midler;
4. FREMHÆVER den private sektors vigtige rolle som en central kilde til klimafinansiering og behovet for bedre at mobilisere dens potentiale til at finansiere modvirknings- og tilpasningsforanstaltninger og BEMÆRKER, at solide og understøttende politiske rammer spiller en central og nødvendig rolle i forbindelse med mobilisering af finansiering fra den private sektor; BEMÆRKER, at EU råder over og fortsat vil udvikle og forbedre en bred vifte af instrumenter til at mobilisere finansiering fra den private sektor til internationale klimaforanstaltninger;
5. UNDERSTREGER betydningen af multilaterale udviklingsbanker som katalysatorer for den omstilling, der er omhandlet i Parisaftalen, blandt andet ved at opfylde deres klimafinansieringstilsagn for 2020; OPFORDRER INDTRÆNGENDE disse banker, herunder dem, der for nylig er grundlagt, til fortsat at øge klimarelaterede investeringer, samtidig med at de anvender deres ressourcer på en mere innovativ og effektiv måde til at mobilisere privat kapital, og til yderligere at bringe deres aktiviteter i overensstemmelse med Parisaftalen og de tilknyttede mål for bæredygtig udvikling, blandt andet ved at bistå med at opbygge landekapacitet til projektudformning og - gennemførelse;

GLÆDER SIG også over de multilaterale udviklingsbankers bestræbelser på at integrere klimahensyn i deres porteføljer på grundlag af deres egne centrale styrker og mandater; OPFORDRER derfor de multilaterale udviklingsbanker til yderligere at mindske finansieringen af kulkraftværker under hensyntagen til den aktuelle udvikling og energibehovene i vores partnerlande; OPFORDRER internationale og regionale finansielle institutioner og FN-agenturer til gennem UNFCCC's sekretariat at give parterne oplysninger om, hvordan de integrerer klimamål og klimarobuste foranstaltninger i deres udviklingsbistands- og klimafinansieringsprogrammer;

6. FREMHÆVER, at rammen for gennemsigthed vil være en nøgelfaktor for vellykket gennemførelse af Parisaftalen ved at forbedre sporingen af i) klimafinansiering og ii) fremskridt, som gøres i de gennemførelsesforanstaltninger, der er planlagt i de nationalt bestemte bidrag; PÅPEGER, at det er nødvendigt at sikre afbalancerede fremskridt inden for alle aspekter af rammen for gennemsigthed; UNDERSTREGER betydningen af rettidig og effektiv gennemførelse af kapacitetsopbygningsinitiativet med henblik på gennemsigthed og andre initiativer til at øge gennemsigtheden; GLÆDER SIG OVER de betydelige fremskridt, der er gjort i UNFCCC-forhandlingerne om måder til opgørelse af ydede og mobiliserede finansielle midler, og STØTTER behovet for at videreudvikle metoder til på en troværdig måde at spore privat finansiering, der er mobiliseret gennem offentlige interventioner, hvilket muliggør sammenlægning, samtidig med at dobbelttælling undgås; OPFORDRER i denne forbindelse til anvendelse af de principper for opgørelse af mobiliseret privat finansiering, som OECD's forskningssamarbejdsgruppe og Komitéen for Udviklingsbistand er ved at udarbejde;
7. UNDERSTREGER betydningen af en effektiv global klimafinansieringsstruktur; ANERKENDER det vigtige bidrag fra internationale finansielle institutioner og mekanismer til klimafinansiering og GENTAGER, at det er villigt til fortsat at støtte sådanne institutioner og mekanismer, herunder Den Grønne Klimafond; PÅPEGER, at det er nødvendigt at forbedre effektiviteten af samt sammenhængen og komplementariteten i den nuværende institutionelle struktur for klimafinansiering under UNFCCC; UNDERSTREGER, at sådanne forbedringer vil muliggøre en effektiv adgang til klimafinansiering for udviklingslandene med henblik på at støtte nationale strategier hen imod lave drivhusgasemissioner og en klimarobust udvikling;

8. FREMHÆVER betydningen af at øge midlerne for at imødekomme behovene i og støtte de fattigste og særlig sårbare udviklingslande, såsom de mindst udviklede lande og de små udviklingsøstater; ANERKENDER i denne forbindelse ved tiårsdagen for iværksættelsen af Tilpasningsfonden under Kyotoprotokollen de vigtige bidrag herfra som en del af det mere omfattende tilpasningsfinansieringslandskab; FREMHÆVER, at EU og dets medlemsstater i fællesskab udfolder og fortsat vil udfolde bestræbelser på at kanalisere en betydelig del af den offentlige klimafinansiering hen imod tilpasningsfinansiering, og at EU allerede støtter tilpasning gennem flere tekniske og finansielle instrumenter; PÅPEGER, at der er behov for at støtte udviklingslandene i at integrere klimamål i udviklingsstrategier og navnlig for, at tilpasningshensyn integreres på alle niveauer af udviklingsplaner;
9. FREMHÆVER bidraget på 20,2 mia. EUR¹ i klimafinansiering fra EU og dets medlemsstater for 2016, hvilket er en væsentlig forhøjelse i forhold til 2015.
-

¹ Dette tal omfatter klimafinansieringskilder fra offentlige budgetter og andre udviklingsfinansieringsinstitutioner, som medlemsstaterne har rapporteret i forbindelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013. Det omfatter også 2,7 mia. EUR i klimafinansiering fra EU's budget og Den Europæiske Udviklingsfond og 1,9 mia. EUR fra EIB.